

**Εὐλογίου καί τῶν σὺν αὐτῷ Λεωκρητίας
(Λουκρητίας) καί δύο ἄλλων ἀνωνύμων παρθένων
τῶν ἐν Κορδοῦῃ τῆς Ἰσπανίας μαρτυρησάντων**

ᾧ ἡ μνήμη τῇ 11ῃ μηνός Μαρτίου

Ἰσπανία Ἡ' αἰώνας μ.Χ. Ἡ ἀραβικὴ κατοχὴ τῆς χώρας (711 μ.Χ.), πολλὰ δεινὰ εἶχε ἐπιφέρει στὴν Ἐκκλησία. Διηρημένη σὲ 3 ἐπαρχίες μὲ 29 ἐπισκόπους προσαποθόῦσε νὰ ἀνταπεξέλθει στοὺς διωγμοὺς τῶν μωαμεθανῶν κατακτητῶν ἀλλὰ καί στοὺς ἐκ τῶν ἔσω πειρασμοὺς ὅπως οἱ αἱρέσεις (ἀδοπτιανισμός) τοῦ Ἡ' αἰώνα. Πολλοὶ κληρικοὶ καί μοναχοὶ ἐξαιτίας τῆς ἐπιδρομῆς ἐγκαταστάθηκαν στὴ Γαλλία, μεταφέροντας μαζί τους τὸ βησιγοθικὸ ἐκκλησιαστικὸ πνεῦμα καί τὸ μοζαραβικὸ τυπικόν. Παρ' ὅλα αὐτὰ στὴν Ἰσπανία, ἡ μοζαραβικὴ Ἐκκλησία διατήρησε τὴν παράδοση καί τὴν ὀργάνωσίν της μέχρι τὴν ἐποχὴ τῆς «πλήρους Ἐπανακτῆσεως» (ΙΕ' αἰώνας), ὅποτε δυστυχῶς ἡ σχισματικὴ Ρώμη εἶχε πιά ἐπιβάλλει παντοῦ στὰ ἐπανακτώμενα μέρη μαζί μὲ τὴ λατινικὴ παράδοση καί τὸ τυπικὸ καί τὰ αἱρετικά δόγματα τῆς.

Καρπὸς τῶν ἐπὶ Ἀράβων διωγμῶν ὑπῆρξαν πολλοὶ μάρτυρες. Ἡ ὁμορφὴ Κόρδοβα (ἡ ἀρχαία Κορδοῦῃ) τόπος ἰσλαμικῆς λατρείας μὲ τὸ μεγάλο τέμενος τῶν χιλίων καί ἐνός κιόνων, πῆρε τὴν πρώτη θέσιν στοῖς ἰσπανικὸ μαρτυρολόγιον τοῦ Θ' μ.Χ. αἰώνα.

Γόνος μιᾶς ἀπὸ τίς ἀριστοκρατικότερες οἰκογένειες τῆς Κόρδοβας ὁ πρεσβύτερος Εὐλόγιος εἶχε ἀνατραφεῖ

από τη μικρή του ηλικία με τά νάματα της χριστιανικής πίστεως. Είχε μελετήσει βαθιά τούς Πατέρες τήν Παράδοση καί τή θεολογία τής Ἐκκλησίας. Ἡ ζωή του ἦταν ἀπολύτως σύμφωνη μέ τά ὅσα μελετοῦσε καθημερινά. Ἡ ἄσκησις, ἡ προσευχή καί οἱ νηστείες καθάριζαν τήν ψυχή του, πού ἔλαμπε σάν φωτεινός λύχνος διαλύοντας τά σκοτάδια πού ἔπνιγαν οἱ ἀναθυμιάσεις ἀπό τή θρησκεία τοῦ Ἰσλάμ πού προσπαθοῦσαν νά παρασύρουν τούς ἰσπανούς ὀρθόδοξους χριστιανούς. Τό 850 ξέσπασε διωγμός κατὰ τής Ἐκκλησίας τῆς Ἰσπανίας. Οἱ Μαυριτανοί ἀγρίεψαν. Ὁδηγημένοι ἀπό ἕναν ἀποστάτη ἐπίσκοπο πού ἔγινε ὁ Ἰούδας τοῦ ἐν Ἰσπανία Σώματος τοῦ Χριστοῦ, συνέλαβαν καί ἔκλεισαν στή φυλακή ὅλους τοὺς ἱερεῖς τῆς Κόρδοβας μαζί μέ τόν ἐπίσκοπό τους. Μέσα στή φυλακή ὁ Εὐλόγιος ἔδινε θάρρος στοὺς ἀδελφούς του νά ἀντέξουν μέ ὑπομονή καί καρτερία τή δοκιμασία. Τά λόγια του ἐκεῖνα στήριξαν δύο μαθήτριες, πνευματικά του παιδιά, νά ὑποστοῦν θαρραλέα τό μαρτύριο, λίγο μετά τήν ἔξοδό τους ἀπό τή φυλακή. Οἱ δύο Παρθένες πέρασαν στό ὀρθόδοξο μαρτυρολόγιο ἀνώνυμα, ὅμως τά ὀνόματά τους τά γνωρίζει καλά ὁ ἀγωνοθέτης καί στεφανωτῆς τους Χριστός. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν δύο παρθένων γυναικῶν τῶν ἐν Κορδοῦῃ μαρτυρησασῶν κατὰ τόν ὑπό Ἀράβων διωγμόν ἐν σωτηρίῳ ἔτη 851 μ.Χ.» σημειώνουν τά τοπικά μηναῖα. Ὁ ἅγιος Εὐλόγιος συνέταξε τό συναξάριό τους γιά νά προτρέψῃ καί τοὺς ἄλλους διωκόμενους χριστιανούς νά τίς μιμηθοῦν. Τά γραπτά του μά καί τά προφορικά του κηρύγματα ἔτυνα τή συγκράτησις στήν πίστι πολλῶν χριστιανῶν ἐπικίνδυνων στό νά ἀποστατήσουν καί νά ὑποκύψουν στίς πιέσεις τῶν Μαυριτανῶν κατακτητῶν. Ἐγραψε τρία βιβλία μέ τίς πράξεις καί τό τέλος τῶν νέων μαρτύρων τοῦ διωγμοῦ αὐτῆς τῆς ἐποχῆς. Ὅλα αὐτά συνετέλεσαν ὥστε ὁ Εὐλόγιος νά θεωρηθεῖ ὡς ἡ πιό σημαντική ἐκκλη-

σιαστική προσωπικότητα τοῦ καιροῦ του καί ἡ Ἐκκλησία νά τόν ἀνυψώσει εἰς τό ἀξίωμα τοῦ Μητροπολίτη Κορδοῦης στά 858. Ὁ νέος Μητροπολίτης ὁμως δέν πρόλαβε νά ἀκούσει τίς φωνές τοῦ ποιμνίου του: Ἄξιος, Ἄξιος!

Πρὶν ἀναλάβει ἐπίσημα τὰ καθήκοντά του, πρὶν γίνει ἡ ἐνθρόνισή του, συνελήφθη καί πάλι καί ὁδηγήθηκε στή φυλακή. Ἡ κατηγορία ἦταν ὅτι περιέθαλπε καί ἐκρυψε μιά νεαρή κόρη χριστιανή, τὴν Λεωκρητία πού οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς τῆς ἠθελαν νά ἀσπαστεῖ. Κύριος οἶδε γιά ποιούς λόγους, τὴ θρησκεία τοῦ Μωάμεθ. Ὁ Εὐλόγιος κατηγορήθηκε ὅχι μόνο γιὰ ἀπαγωγή ἀλλὰ καί γιὰ διαφθορά τῆς νεαρῆς Λεωκρητίας. Στὴν ἀπολογία του εἶπε πὼς κανεῖς ποιμένας δέν ἀρνήθηκε τὴ συμπαράστασή του σέ ὁποιοδήποτε μέλος τοῦ ποιμνίου του καί ἀκόμα κάτι πῶ σημαντικό: τὸ καθήκον τοῦ ἱερέως τοῦ Χριστοῦ εἶναι νά διδάξει στοὺς πιστοὺς πὼς ἂν ἔχουν νά διαλέξουν μεταξὺ Θεοῦ καί γονέων, διαλέγουν τὸ Θεό. Ὅστις ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ Ἐμέ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. Ὁ ἅγιος Εὐλόγιος δέ σταμάτησε ἐκεῖ. Πρότεινε σὸ μουσουλμάνο δικαστὴ νά συζητήσουν καί νά τοῦ ἀποδείξει τὴν ἀπάτη τῆς θρησκείας τοῦ Μωάμεθ!!

Ὁ ἅγιος μετὰ ἀπὸ αὐτὰ ὁδηγήθηκε βέβαια σὸ συμβούλιο τῆς αὐλῆς τοῦ κατακτητὴ βασιλιά καί ἐκεῖ συνέχισε πάλι, θαρραλέα, τὴ χριστιανικὴ ἀπολογητικὴ του. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν: καταδίκη τοῦ Μητροπολίτη τῆς Κόρδοβας σέ θάνατο δι' ἀποκεφαλισμόν.

Ἦταν ἄνοιξη. Ἡ ἰσπανικὴ γῆ πρασίνιζε ἀπὸ τὴ φρέσκια χλόη πού σέ λίγο θά γέμιζε ὁλοκόκκινα αἱμάτινα λουλούδια γιὰ νά ὑποδεχτεῖ τὸ Πάσχα.

Στὸ δρόμο τοῦ μαρτυρίου ὁ ἅγιος Δεσπότης δέχτηκε, ὅπως κι ὁ Κύριός του σὸ δρόμο πρὸς τὸ Γολγοθᾶ, ἓνα ράπισμα ἀπὸ ἓναν εὐνοῦχο τῆς συνοδείας τῶν δημίων του. Ἀμέσως ὁ ἅγιος ἔστρεψε καί τὸ ἄλλο μάγουλο

χωρίς μιλή. Ὁ ἄπιστος χτύπησε καί πάλι, δεύτερη φορά.

Κι ἔπειτα, σιωπηλά πάντοτε, προσευχόμενος γιά τούς διώκτες του καί γιά τό λαό του, ἔσκυψε τό κεφάλι του κάτω ἀπό τό μαχαίρι τοῦ δημίου. Ἡ τίμια κάρα ἔπεσε στό ἰσπανικό χῶμα πορφυρώνοντάς το. Πλήθος ἀγγέλων ὁδήγησε τήν ψυχή του στά οὐράνια δώματα ἀπ' ὅπου ἕως σήμερα προσεύχεται γιά ὅλους ἐμᾶς. Εἶναι 11 Μαρτίου τοῦ 859. Ἡ Λεωκρητία, ἀφορμή τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ ἁγίου Εὐλόγιου ἀποκεφαλίστηκε τήν ἐπόμενη Τετάρτη, ὅπως διασώζουν τά συναξάρια, καί πρόσθεσε ἕνα ἀκόμη στέφανο δόξας στό μαρτυρολόγιο τῆς Ὁρθόδοξης Ἰσπανικῆς Ἐκκλησίας.

Ἄγιε ἱερομάρτυς Εὐλόγιε, πρόσβευε μαζί μέ τίς δύο Παρθενομάρτυρες καί τή μάρτυρα Λεωκρητία στή σύγχρονη ἐποχή τῆς σύγχυσης, ὅλοι ἐμεῖς νά διατηρήσουμε ὀρθόδοξη τήν πίστη μας ἕως θανάτου. Ἀμήν.

Μεγαλυνάριον

**Μάρτυρες Κυρίου πανευκλεεῖς
Λαίλαπος ἀπίστων, ὑπομείναντες τή σφαγήν,
σύν Λεωκρητία, καί ταῖς λοιπαῖς παρθένοις
Εὐλόγιον τόν θεῖον, ὕμνοις τιμήσωμεν.**